

VELIKONOČNÍ VIGILIE 11. 4. 2020

MODLITBA SE ČTENÍM

Úvod do liturgie

Drazí bratři a sestry,

letošní slavení Velikonočních svátků provází karanténní opatření. Část obřadů bude sice hodně podobná klasice, co známe, ale ne všechno. Z důvodu těchto opatření jsme letos přistoupili k poněkud odlišné podobě slavení Velikonoční vigilie, byť se v mnohém bude podobat velikonočním vigiliím tak, jak jsme na ně zvyklí.

Pro letošní Velikonoce jsme sáhli do pokladu liturgie hodin (breviáře). Tedy modlitby, kterou se modlí všichni kněží, řeholníci a řeholnice po celém světě. Nicméně dříve, než byla modlitbou „profesionálních duchovních“, byla modlitbou celého církevního společenství. Především ranní a večerní modlitba – tedy to, co dnes známe jako ranní chvály a tzv. nešpory. Liturgická obnova v minulém století se pak velmi snažila o znovuobjevení modlitby breviáře i v rámci života farních společenství. V naší farnosti je zvykem scházet se na bílou sobotu ráno k tzv. modlitbě se čtením, která také tvoří část breviáře. A právě z této části liturgie hodin vychází i letošní Velikonoční vigilie.

Proč jsme zvolili tuto podobu Velikonoční vigilie? V instrukcích pro slavení velikonočních obřadů, včetně vigilie vzkříšení, můžeme nalézt opakující se požadavek na důstojnost a kvalitu sloužené bohoslužby. Také zde hraje velkou roli shromážděné společenství věřících. Velikonoční vigilie má celkem čtyři části: svěcení Paškálu, bohoslužbu slova, křestní bohoslužbu a bohoslužbu oběti. Z důvodu přijatých opatření po dobu epidemie nebude možné pokřtít katechumeny, ani se shromáždit ke slavení eucharistie. Samozřejmě by bylo možné, abychom vigilii slavili „jako obyčejně, vždyť se přenáší přes internet, konec konců tam ministrant a pár zpěváků bude.“ S křesťanskou

bohoslužbou je však jeden potíž. Ke svému plnému slavení vyžaduje opravdovou, nejen virtuální přítomnost věřících. Byť by byla sebeupřímnější.

Proto proběhne z Velikonoční vigilie jen ta část, která snese virtuální přítomnost nejlépe: zkrácená bohoslužba svěcení Paškálu, bohoslužba slova a obnova křestních závazků.

Slavnost velikonoční svíce

Svěcení velikonoční svíce – Paškálu probíhá zkráceným způsobem. Nežehná se oheň, Paškál je již připraven. Při příchodu k oltáři se zpívá třikrát zpěv: „Světlo Kristovo!“ následně se zapálí několik svíci, které zastupují farníky. V tuto chvíli si můžete zapálit vaše svíce u vás doma. Pak jde kněz k sedadlu. Koncelebrující kněz zpívá velikonoční chvalo zpěv – Exultet – obvyklým způsobem. Následuje bohoslužba slova, během které zazní sedm starozákonních čtení, epištola a evangelium.

PRVNÍ ČTENÍ

Z první knihy Mojžíšovy

1,1 – 2,2

Bůh viděl všechno, co udělal, a bylo to velmi dobré

^{1,1}Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech vanul nad vodami.

³Tu Bůh řekl: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. ⁴Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. ⁵Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro – den první.

⁶Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. ⁷Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od vod nad

oblohou. ⁸Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo, jitro – den druhý.

⁹Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. ¹⁰Bůh nazval souš zemi a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že je to dobré.

¹¹Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. ¹²Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádry uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. ¹³Nastal večer, nastalo jitro – den třetí.

¹⁴Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítilny na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať (označují) údobí, dny a roky. ¹⁵Ať jsou svítilnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. ¹⁶Bůh udělal dvě velké svítilny: svítilnu větší, aby vládla dni, a svítilnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, ¹⁸vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. ¹⁹Nastal večer, nastalo jitro – den čtvrtý.

²⁰Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské obloze!“ ²¹Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. ²²Bůh jim požehnal slovy: „Plod'te a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ ²³Nastal večer, nastalo jitro – den pátý.

²⁴Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrůznějšího druhu.“ A stalo se tak. ²⁵Bůh udělal různé

druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré.

²⁶Potom Bůh řekl: „Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi.“

²⁷Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Boží ho stvořil, stvořil je jako muže a ženu. ²⁸Bůh jim požehnal slovy:

„Plod'te a množte se,
naplňte zemi a podmaňte si ji!
Vládněte nad rybami moře,
nad ptactvem nebe
i nade všemi živočichy,
kteří se pohybují po zemi.“

²⁹A připojil: „Hle, k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádrem uvnitř. ³⁰Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý. ^{2.1}Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. ²Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

KANTIKUM

Žl 104 (103),1-2a.5-6.10.12.13-14ab.24.35c

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

¹Veleb, duše má, Hospodina! *

Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!

Velebností a vznešeností ses oděl, *
²světlem se halíš jako pláštěm.

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

⁵Zemi jsi založil na jejích základech, *
nezakolísá na věčné věky.

⁶Oceánem jsi ji přikryl jako šatem, *
nad horami stanuly vody.

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

¹⁰Pramenům dáváš stékat v potoky, *
které plynou mezi horami.

¹²Podél nich hnízdí nebeské ptactvo, *
ve větvích švitoří svou píseň.

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

¹³Ze svých komor zavlažuješ hory, *
země se sytí plody tvého díla.

^{14ab}Dáváš růst travě pro dobytek, *
bylinám užitečným člověku, aby ze země chléb dobýval.

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

²⁴Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! *
Všechno jsi moudře učinil,
země je plná tvého tvorstva. *

^{35c}Veleb, duše má, Hospodina!

Ant. Veleb, duše má, Hospodina.

Modleme se.

Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření.
Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo:
naše vykoupení v plnosti času
skrze velikonoční oběť tvého Syna Ježíše Krista.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Amen.

DRUHÉ ČTENÍ

Z první knihy Mojžíšovy

22,1-18

Oběť našeho praotce Abraháma

¹Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“

²Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“

³Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. ⁴Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl zдалky to místo. ⁵Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem, a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“

⁶Abrahám vzal dříví na celopa¹, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba dva šli spolu. ⁷Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ ⁸Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu,“ – a šli oba dva spolu dál.

⁹Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. ¹⁰Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna.

¹¹Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“

Ten se ozval: „Tady jsem!“

¹²(Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“

¹³Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. ¹⁴Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“.

¹⁵Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: ¹⁶„Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, ¹⁷zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. ¹⁸V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

KANTIKUM

Žl 16 (15), 5.8.9-10.11

Ant. Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

⁵Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, *
ty mně zachovávaš můj úděl.

⁸Hospodina mám neustále na zřeteli, *
nezakolísám, když je mi po pravici.

Ant. Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

⁹Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, *
i mé tělo bydlí v bezpečí,

¹⁰neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, *
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ant. Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

¹¹Ukážeš mi cestu k životu, †
u tebe je hojná radost, *

po tvé pravici je věčná slast.

Ant. Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Modleme se.

Bože, náš nebeský Otče,
tys naším vykoupením skrze oběť tvého Syna
splnil přísahu svému služebníku Abrahámovi,
že se stane otcem všech národů:
neboť křtem přijímáš lidi všech národů
za syny svého zaslíbení.

Prosíme tě:

Ustavičně si shromažďuj svůj lid,
aby všechny národy našly požehnání
v našem Pánu Ježíši Kristu.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Amen.

TŘETÍ ČTENÍ

Z druhé knihy Mojžíšovy

14,15 – 15,1

Synové Izraele šli středem moře po souši

^{14,15}Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! ¹⁶A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. ¹⁷A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraonovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, ¹⁸aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraonovi, na jeho vozech a jezdcích.“

¹⁹Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. ²⁰Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým.

²¹Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zeď po pravici i po levici, ²²takže synové Izraele šli středem moře po souši. ²³Egyptané je následovali. Všichni faraonovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře.

²⁴Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich táboře; ²⁵zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“

²⁶Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ ²⁷Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. ²⁸Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraonovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. ²⁹Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici.

³⁰Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu ³¹a pocítli mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníku Mojžíšovi.

^{15,1}Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu.

KANTIKUM

Ex 15,1-6.17-18

Ant. Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.

¹Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený, *

koně i jezdce svrhl do moře.

²Hospodin je má síla, jej opěvuji, *
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím, *
Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Ant. Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený

³Hospodin je hrdina ve válce, *
jeho jméno je Hospodin.

⁴Faraonovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře, *
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Ant. Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený

⁵Hlubiny je přikryly, *
zřítily se do propasti jako kámen.

⁶Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu, *
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Ant. Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený

¹⁷Přivedeš a zasadiš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví, *
na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo,
ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce. *

¹⁸Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

Ant. Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.

Modleme se.

Bože, ve světle tvého evangelia
nově vidíme podivuhodné skutky,
které konáš od počátku světa:

vody Rudého moře nám připomínají křest
a Izrael vysvobozený z otroctví je obrazem tvé církve.

Prosíme tě:

Vlož víru do lidských srdcí
a dej nám svého svatého Ducha,

ať se tvůj vyvolený lid shromažďuje ze všech národů světa.
Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

ČTVRTÉ ČTENÍ

Z knihy proroka Izaiáše

54,5-14

Ve věčné lásce se nad tebou slituje Hospodin, tvůj vykupitel

Hospodin mluví ke (své nevěstě) Jeruzalému:

„Neboj se, nebudeš zklamána,

⁵vždyť tvým manželem je tvůj stvořitel,

Hospodin zástupů je jeho jméno;

tvým vykupitelem je Svatý Izraele,

nazývá se: Bůh celé země.

⁶Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin.

Může být zavržena manželka z mládí? – praví tvůj Bůh.

⁷Na maličkou chvíli jsem tě opustil,

avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu.

⁸Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář;

ve věčné lásce se však nad tebou slituji

– praví Hospodin, tvůj vykupitel.

⁹Chci jednat jako za dnů Noemových:

tehdy jsem přísahal,

že již nezaleje Noemova potopa zemi,

nyní přísahám,

že se již na tebe nerozhněvám,

nebudu ti hrozit.

¹⁰I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly,

má láska od tebe neustoupí,

nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj

– praví Hospodin, který tě má rád.

¹¹Ó ubohá, šlehaná bouří, bez útěchy!

Hle, postavím tvé kameny na granátech,
základy tvé na safírech,

¹²tvá cimbuří udělám z rubínů,

brány tvé z křišťálů,

všechny tvé hradby z drahokamů.

¹³Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky,
štěstí tvých synů bude veliké.

¹⁴Na spravedlnosti budeš založena,

zbavena útlaku, nebudeš se bát,

zbavena hrůzy – už se k tobě nepřiblíží.“

KANTIKUM

Žl 30 (29), 2.4.5-6.11.12a.13b

**Ant. Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě
vysvobodil.**

²Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, *
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.

⁴Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, *

zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

**Ant. Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě
vysvobodil.**

⁵Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, *

a vzdávejte díky jeho svatému jménu!

⁶Vždyť jeho hněv trvá chvíli, *

ale jeho laskavost po celý život,

zvečera se uhostí pláč, *

zjitra však jásot.

**Ant. Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě
vysvobodil.**

¹¹Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, *

pomoz mi, Hospodine!

^{12a}Můj nářek jsi obrátil v tanec, *

^{13b}Pane Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Ant. Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože,
pro slávu svého jména rozpomeň se na zaslíbení,
kterými jsi odměnil víru praotců,
uskutečňuj je uprostřed nás a ukaž,
že se v církvi naděje praotců naplňuje.
Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

PÁTÉ ČTENÍ

Z knihy proroka Izaiáše

55,1-11

Pojďte ke mně, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu

Toto praví Hospodin:

¹Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě;

i když jste bez peněz,

pojd'te, zásobte se a jezte

bez peněz a zdarma víno a mléko!

²Proč vydávat peníze za to, co není chléb,

svůj výdělek za to, co nesyťí?

Slyšte mě a budete hodovat,

vychutnávat tučná jídla!

³Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně!

Poslouchejte, a naplní vás nový život!

Sjednám s vámi věčnou smlouvu

na věrných slibech daných Davidovi.

⁴Jeho jsem národům ustanovil

zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů.

⁵Přivoláš národy, které neznáš,
a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě
kvůli Hospodinu, tvému Bohu,
kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil.

⁶Hledejte Hospodina, když je možné ho najít,
vzývejte ho, když je blízko!

⁷Ať přestane bezbožník hřešit,
zločinec ať změní své smýšlení;
ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje,
k našemu Bohu, který mnoho odpouští.

⁸Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše
ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin.

⁹O kolik totiž převyšují nebesa zemi,
o to se liší mé chování od vašeho chování,
mé myšlení od myšlení vašeho.

¹⁰Jako déšť a sníh padá z nebe
a nevrací se tam, ale svlažuje zem
a působí, že může rodit a rašit,
ona pak obdařuje semenem rozsévače
a chlebem toho, kdo jí,

¹¹tak se stane s mým slovem, které vyšlo z mých úst:
nevrátí se ke mně bez účinku,
ale vše, co jsem chtěl, vykoná
a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

KANTIKUM

Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Ant. S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

²Bůh je má spása! *

Bez obavy mohu doufat.

Hospodin je má síla a statečnost, *
stal se mou spásou.

Ant. S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

^{4bcd}Oslavujte Hospodina, *
vzývejte jeho jméno!
Hlásejte mezi národy jeho díla, *
zvěstujte vznešenost jeho jména!

Ant. S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

⁵Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci, *
ať je to známo po celé zemi!
⁶Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu, *
neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.

Ant. S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože, naše jediná naděje,
splň nám sliby, kteréš dal ústy svých proroků.
Vždyť bez tvé pomoci nic nezmůžeme
a jen v tobě je naše síla.
Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

ŠESTÉ ČTENÍ

Z knihy proroka Barucha

3,9-15.32 – 4,4

Chod' po cestě vstříc světlu Hospodinovy moudrosti

^{3,9}Slyš, Izraeli, příkázání života,
napni sluch, abys poznal moudrost!
¹⁰Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi,
¹¹že chřadneš v cizí zemi,
poskvrněn jako mrtvoly,
že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí?
¹²Opustil jsi studnici moudrosti!
¹³Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě,
přebýval bys v pokoji navěky.

¹⁴Nauč se, kde je poznání,
kde síla, kde důvtip,
abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život,
kde v pokoji září oči.

¹⁵Kdo našel místo (moudrosti),
kdo vešel do jejích pokladnic?

³²Zná ji však ten, který ví všechno,
svým důmyslem ji vynašel;
který založil zemi na věčné časy
a naplnil ji zvířaty;

³³který vypouští světlo, a (ono) jde,
volá na ně, a (ono) ho poslouchá s třesením.

³⁴Hvězdy vesele září na svých místech;

³⁵zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“
– a s radostí svítí svému Tvůrci.

³⁶To je náš Bůh,
nemůže být jiný k němu přirovnán.

³⁷Vynašel všechny cesty k moudrosti
a dal je svému služebníkovi Jakubovi
a Izraeli, svému miláčkovvi.

³⁸Potom se (moudrost) ukázala na zemi
a stýkala se s lidmi.

^{4,1}Ona je knihou Božích přikázání
a zákonem, který platí na věčné časy;
všichni, kteří se jí drží, (přijdou) k životu,
k smrti pak ti, kdo ji opustili.

²Obrať se, Jakube, a uchop ji,
choď po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu!

³Svou slávu nedávej jinému
ani to, co ti prospívá, cizímu národu.

⁴Blahoslavení jsme, Izraeli,
že známe, co se líbí Bohu.

KANTIKUM

Žl 19 (18), 8.9.10.11

Ant. Pane, ty máš slova věčného života.

⁸Hospodinův zákon je dokonalý, *
občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, *
nezkušenému dává moudrost.

Ant. Pane, ty máš slova věčného života.

⁹Hospodinovy předpisy jsou správné, *
působí radost srdci,
Hospodinův rozkaz je jasný, *
osvětluje oči.

Ant. Pane, ty máš slova věčného života.

¹⁰Bázeň před Hospodinem je upřímná, *
trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, *
všechny jsou spravedlivé.

Ant. Pane, ty máš slova věčného života.

¹¹Dražší jsou nad zlato, *
nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, *
nad šťávu z plástů.

Ant. Pane, ty máš slova věčného života.

Modleme se.

Bože, ty stále povoláváš do církve lidi,
kteří tě dosud neznali;
a tak tvá církev roste.

Chraň všechny, které jsi povolal ke křtu,
ať neopustí tebe, studnici moudrosti,
ale chodí věrně po tvých cestách.

Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

SEDMÉ ČTENÍ

Z knihy proroka Ezechiela

36,16-17a.18-28

Pokropím vás očistnou vodou a dám vám nové srdce

¹⁶Hospodin mě oslovil: ¹⁷„Synu člověka, když bydlel Izraelův dům ve své vlasti, poskvrnil ji svým chováním i svými skutky. ¹⁸Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na zemi, znesvěcenou jejich modlami. ¹⁹Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozebral, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. ²⁰Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země! ²¹Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, k nimž přišli. ²²Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. ²³Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý!

²⁴Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. ²⁵Pokropím vás očistnou vodou a budete čistí od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model.

²⁶Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. ²⁷Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. ²⁸Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

KANTIKUM

Žalm 42 (41),3.5bcd; 43 (42),3.4

Ant. Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!

^{42,3}Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu: *
kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Ant. Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!

⁵Vzpomínám, jak jsem putovával v zástupu, *
jak jsem je vodíval k Božímu domu
s hlasitým jástem a chvalozpěvem *
ve svátečním průvodu.

Ant. Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!

^{43,3}Sešli své světlo a svou věrnost: †
ty ať mě vedou *
a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Ant. Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!

⁴Pak přistoupím k Božímu oltáři, *
k Bohu, který mě naplňuje radostí. *
Oslavím tě citerou, *
Bože, můj Bože.

Ant. Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!

Modleme se.

Bože, tvá síla neslábne a tvé světlo nehasne.
Neopustil jsi svůj lid, i když on opouštěl tebe.
Neopouštěj ani nás pro naši hříšnost,
a skrze církve uskutečňuj ve světě své dílo spásy:

Ať celý svět zakouší a poznává,
že se v něm rozptýlené sjednocuje
a zestárlé obnovuje
a že všechno směřuje k dokonalosti skrze Krista,
původce a počátek všeho.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.
Amen.

OSMÉ ČTENÍ

Z listu svatého apoštola Pavla Římanům

6,3-1143 (42),3.4

Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá

³My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. ⁴Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.

⁵Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. ⁶Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. ⁷Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu.

⁸Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. ⁹Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. ¹⁰Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. ¹¹Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

KANTIKUM

Žalm 118 (117),1-2.16ab-17.22-23

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

¹Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, *
jeho milosrdenství trvá navěky.

²Necht' řekne dům Izraelův: *
„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

¹⁶Hospodinova pravice mocně zasáhla, *
Hospodinova pravice mě pozvedla.

¹⁷Nezemřu, ale budu žít *
a vypravovat o Hospodinových činech.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

²²Kámen, který stavitelé zavrhli, *
stal se kvádrem nárožním.

²³Hospodinovým řízením se tak stalo, *
je to podivuhodné v našich očích.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

EVANGELIUM

Slova svatého evangelia podle Matouše 28,1-10

Byl vzkříšen z mrtvých a jde před vámi do Galileje

¹Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. ²Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. ³Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. ⁴Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví.

⁵Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, ukřižovaného. ⁶Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. ⁷A rychle

jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“

⁸(Ženy) rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

⁹Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Budte zdraví!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. ¹⁰Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

Po evangeliu (případně po homilii) následuje u sedadla obnova křestního vyznání. Kněz ji uvede těmito nebo podobnými slovy:

Křty katechumenů byly letošní rok odloženy na příhodnější dobu a z tohoto důvodu se také nežehná křestní voda. Přesto se o této noci rozpomeňme na svůj vlastní křest: jím jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi.

Všichni vstojte a s rozsvícenými svíčkami v rukou obnoví křestní vyznání. Kněz promluví k věřícím těmito anebo podobnými slovy:

My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonejme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali, a obnovme své křestní vyznání: Zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi.

Kněz: Chcete tedy žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáte se proto hříchu?

Všichni: Ano.

Kněz: Chcete, aby vás nikdy hřích neovládl, a zříkáte se proto všeho, co k němu láká?

Všichni: Ano.

Kněz: Zříkáte se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní?

Všichni: Ano.

Po zřeknutí se zlého vyzve kněz k vyznání víry:

Pomodleme se nyní společně apoštolské vyznání víry, které je křestním vyznáním latinské církve.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha Svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Kněz končí slovy:

Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, nás vysvobodil z hříchu a dal nám život z vody a z Ducha Svatého. Kéž v nás svou milost chrání, abychom byli s Kristem spojeni na věky věků.

O: Amen.

CHVALOZPĚV Bože, tebe chválíme (kancionál 932B)

- 1. Tebe, Bože, chválíme, / tebe, Pane, velebíme, / tebe,
Otce věčného / s tvory celé země ctíme. / Též i moci
andělské / věčně chválí jméno tvé.**
- 2. Tobě zpívá nebe chrám, / cherubové, serafíni: /
Svatý, Svatý, Svatý Pán, / Bůh, jenž mocné divy činí. /
Nebe, země, den i noc / hlásá slávu tvou a moc.**
- 3. Tebe slaví skvělý chór / proroků i apoštolů, /
mučedníků vzácný sbor, / církve hlas od tvého stolu, /
tebe, Otce našeho, / Syna, Ducha Svatého.**
- 4. Ty jsi, Kriste, slávy král, / Syn, v němž Bůh je mezi
námi. / K naší záchraně jsi vzal / lidské tělo v lůně
Panny. / Zvítězil jsi nad smrtí, / zveš nás v nebes
království.**
- 5. Po pravici Boží dlíš / v slávě Otce nebeského. /
Věříme, že přicházíš / jako soudce tvorstva všeho. /
Pomoz služebníkům svým, / drahou krví koupeným.**
- 6. Dej, ať uvedeni jsme / do tvé slávy ke všem svatým.
/ Žehnej svému dědictví, / zachraň je a kraluj nad ním.
/ Dobrořečit chceme ti, / chválit dnes i navěky.**
- 7. Dnes a stále, Pane náš, / chraň od hříchů lidské syny,
/ smiluj se a dluhy smaž, / prokaž nám své dobrodiní. /
Vždyť kdo v tebe doufá jen, / nikdy není zahanben.**

Modleme se.

Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe; prosíme tě, dej, ať ve světle jeho vzkříšení vstaneme k novému životu, a obnov nás svým Duchem, abychom směřovali k tobě do nebeské slávy. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Amen.